



עת"א 30979/05/20 - חסונה סמיר יאסר עיית נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 30979-05-20 יאסר עיית(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
העותר	חסונה סמיר יאסר עיית (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר המבקש להורות למשיבה להסיר את השתייכותו הארגונית של העותר.

העותר משויך לארגון פת"ח ומבקש להעבירו לאגף ללא השתייכות ארגונית וכן לשלבו בטיפול בין כותלי הכלא.

העותר שנידון לעונש מאסר עולם בלתי קצוב ועוד 20 שנות מאסר מצטברים, לאחר שהורשע בעובדות כתב האישום המתוקן בעשרה אישומים שונים בגין עבירות אותן ביצע בהיותו קטין, מרצה את מאסרו מזה 18 שנה. הוא הורשע בשנת 2002 בהקמת חוליית טרור יחד עם אחרים וביצע מספר עבירות: רציחתה של מורן עמית ז"ל בטיילת ארמון הנציב בירושלים, 4 עבירות של קשירת קשר לרצח, ניסיון הצתה, 3 עבירות של הצתה, ניסיון לחבלה מחמירה ושוד. במסגרת גזר הדין נקבע שהעבירות בוצעו על רקע לאומני. האסיר סווג כאסיר בטחוני.

לטענתו, הוא פנה בבקשה לשנות את סיווגו ולשלבו בטיפול אולם בחינה זו נדחתה שוב ושוב.

בדין ציינה ב"כ העותר שהעותר אינו חולק על כך שהוא ביצע מעשים מחרידים, נקבע בפסק דין חלוט של בית המשפט העליון שהמעשים נעשו ממניע ועל רקע אידאולוגי לאומני.

העותר טוען כי העובדה שקיים פסק דין חלוט איננה מונעת ממנו את הזכות להמשיך ולטעון שהוא ביצע את המעשים ממניע אחר לאו דווקא לאומני וגם אם נקודת המוצא היא שהעבירות אכן בוצעו על רקע לאומני, הרי להתחשב בגילו של העותר במועד ביצוע העבירות - בגיל 17, מניע זה איננו מאפיין אותו כיום.



לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבור שדין העתירה להידחות.

בתסקיר המבחן שהוגש בטרם גזר הדין הסביר העותר את ביצוע העבירות, בין היתר על רקע פוליטי/ לאומי. בבית המשפט לא הביע חרטה אלא אימץ את דברי סנגורו. בית המשפט העליון שדחה את ערעורו קבע בין היתר: "במדרג הפנימי בין המערערים ראוי המערער 1 לעונש החמור ביותר. מערער זה יזם את הקמת החוליה, התווה את דרכה, תיאם ותכנן את פעולותיה והיה הדמות הדומיננטית, הבוגרת ובעלת השפעה לעומת יתר חברי החוליה. מערער זה אף נמנע מלהביע חרטה בפני בית המשפט שהתרשם כי הוא איננו מצטער על מעשיו ובדרך שבה בחר. החוליה אותה הנהיג העותר, ביצע עבירות רכוש כדי לממן את פעולות הטרור, גייס 6 חברים לחוליה, התאמן, התאמץ וגילה מחויבות רבה למטרה".

האסיר לא חולק על הקביעה שהוא מסווג כאסיר בטחוני ועל ההבחנה קיימת בין אסירים ביטחוניים לבין אסירים פליליים אלא על שיוכו לארגון פת"ח, לטענתו, ארגון שמעולם לא השתייך אליו. בשום שלב לא עלתה טענה שהוא ביצע את המעשים מטעם ארגון פת"ח.

המשיבה מתנגדת לסעד המבוקש בעתירה ומבקשת לדחותה. לטענתה לא נפל פגם לסיווגו של העותר.

אין מחלוקת שהעותר ביצע מעשים קשים תוך פגיעה בביטחון אזרחי ישראל וקיפוח חיי אדם וכי מעשים אלו נעשו על רקע אידיאולוגי כפי שנקבע בפסק הדין ובגזר הדין שהפכו חלוטים וכפי שנקבע מפורשות גם על ידי בית המשפט העליון במסגרת הערעור.

אני מסכים עם טענת המשיבה, לפיה אמנם העותר רשאי להמשיך ולטעון כשהמניע למעשים הוא איננו אידיאולוגי, אולם המצב העובדתי המחייב גם את בית המשפט וגם את הרשויות המנהליות, הוא זה שנקבע בפסק הדין החלוט ולפיהן מדובר בעבירות שבוצעו על רקע אידיאולוגי ועצם העלאת הטענה שהרקע הוא אחר, יש בה כדי להעיד שאין שינוי בתפיסתו של העותר.

לעניין שיוכו של העותר לאגף בטחוני כזה או אחר, הינה החלטה מנהלית אדמיניסטרטיבית שבמסגרתה נשקלים שיקולים מערכתיים שונים.

שיוכו של העותר לקבוצת אסירי פת"ח. אין פירושה שהאסיר ביצע את העבירות בשם ארגון פת"ח או שהשתייך בזמן ביצוע העבירות לארגון פת"ח. ניתן ללמוד על השתייכות ארגונית גם מהתנהלות בתוך הכלא לאחר מועד ביצוע העבירות. מדובר בהחלטה מנהלית פנימית.

במסגרת דחיית בקשתו המנהלית של העותר להסרת שיוכו צוין שהעותר שהוא אסיר ביטחוני, הינו בעל אידיאולוגיה וזיקה לארגון הפת"ח לאורך כל שנות מאסרו והתנהלותו בתקופת המאסר כפי שעולה מתיקו המודיעיני. בתיקו



המודיעיני קיים חמ"ן שלילי בדבר הלכי רוח, התנהגות שלילי ומעמדו בקרב האוכלוסייה המערבית וניכרת זיקה משמעותית וברורה לארגון הפת"ח. השב"כ מתנגד להסרת השייך הארגוני ולשילובו בטיפול.

דו"ח ידיעה המסתיים במספר 1447 מדגיש את זיקתו הברורה של העותר לארגון פת"ח. כמו כן פעילותו של העותר כמפורט בידיעות מספר 3696, 4705 מצביעות על זיקתו הברורה של העותר לארגון הפת"ח.

חוות הדעת של שב"כ בסעיפים 2.1, 2.2, 2.3, 2.4 ו-2.5 גם כן מצביעים על זיקה ברורה של העותר לארגון הפת"ח.

לאור נתונים אלה שיוכו לארגון הפת"ח הינו מבוסס על עובדות ונתונים.

באשר לעניין השיקום, אסרים ביטחוניים רשאים לבקש להשתלב בטיפול ושיקום ככל שהם עומדים בתנאי הסף הקבועים. העותר לא הוכיח שהוא עומד בתנאי הסף. על פי סעיף 4(ב) ניתן להסיר מגבלות כאלה ואחרות מאסיר בטחוני, ככל שהגורם המוסמך שוכנע ש"חל שינוי בולט וממשי וכי הוא ניתק כל מגע ישיר או עקיף עם הארגון שאליו הוא משתייך או עם חברי ארגון כאמור".

מהחומר שהוצג עולה שהתפיסה האידיאולוגית מושרשת בעותר באופן שאיננו מאפשר מתן הקלות ומתן טיפול.

לפיכך אני מורה על דחיית העתירה.

ניתן היום, כ"ט תמוז תש"פ, 21 יולי 2020, בהעדר הצדדים.